

Спеціалізованій вченій раді ДФ 26.055.072
Державного торговельно-економічного університету,
02156, м. Київ, вул. Кіото, 19

РЕЦЕНЗІЯ

на дисертаційну роботу Калініченка Олега Миколайовича
на тему: «Розвиток інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти»,
подану на здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю 073 – Менеджмент

Актуальність теми дослідження полягає в необхідності адаптації вищої освіти до змін, що викликані бурхливим розвитком технологічного прогресу. Розвиток інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти дозволяє інтегрувати новітні технології в освітній процес, забезпечуючи конкурентоспроможність закладу на ринку освітніх послуг і якісну підготовку здобувачів. Водночас, євроінтеграційні процеси, що відбуваються в Україні, вимагають посилення інноваційної діяльності закладів вищої освіти з метою гармонійного входження до європейського освітнього простору. Отже, важливим аспектом постає розробка пропозицій, які допоможуть університетам розбудувати ефективну інноваційну інфраструктуру.

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових результатів, висновків дослідження. Дисертаційна робота Калініченка О. М. складається зі вступу, 3 розділів, що містять 9 підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

У першому розділі дисертаційної роботи автором досліджено теоретичні основи формування та розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти, а саме: визначено основні поняття та сутнісні характеристики інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти;

ідентифіковано її архітектуру та складові елементи; досліджено методичні підходи до формування інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти.

У другому розділі автор провів аналітичне дослідження інноваційної інфраструктури закладів вищої освіти шляхом компаративного аналізу інноваційної діяльності закладів вищої освіти України та світу, розрахунку інтелектуального потенціалу закладів вищої освіти України та ідентифікації ключових тенденцій розвитку інноваційної інфраструктури.

Третій розділ дисертаційної роботи присвячено удосконаленню процесу розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти за рахунок розробки методичних підходів до її формування та механізму взаємодії складових елементів інноваційної інфраструктури. Окрім цього, автором запропоновано низку практичних рекомендацій щодо ресурсного забезпечення процесу розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти.

Автором використано дані звітних документів закладів вищої освіти України, узагальнено і систематизовано значну кількість наукових робіт вітчизняних та зарубіжних науковців, аналітичних публікацій міжнародних організацій та рейтингів. Виконано всі поставлені завдання та досягнуто мету дослідження, яка полягає в поглибленні теоретичних засад, методичних підходів до розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти та розробці практичних рекомендацій щодо забезпечення ефективності цього процесу.

Наукова новизна дисертаційного дослідження. У дисертації Калініченка О. М. системно досліджено теоретичні і практичні питання, пов'язані з забезпеченням ефективного розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти. у результаті цього здобувачем сформовано науково-теоретичні та практичні рекомендації, що відзначаються науковою новизною, а саме:

- удосконалення змісту понять «інноваційна інфраструктура закладу

вищої освіти» (с. 32-33) та «інноваційна екосистема закладу вищої освіти» (с.36) шляхом систематизації підходів до їх визначення та виділення ключових сутнісних характеристик;

- удосконалення методичного підходу до моделювання інноваційної екосистеми закладів вищої освіти з урахуванням етапів еволюційного розвитку «Університет 1.0», «Університет 2.0», «Університет 3.0», «Університет 4.0», «Університет 5.0» та їх особливостей (с.132-151).

- набув подальшого розвитку методичний підхід Ю. Лисенка щодо визначення інтелектуального потенціалу закладу вищої освіти шляхом використання таких критеріїв для розрахунку, як: академічна кваліфікація, академічний потенціал, інтенсивність науково-дослідної роботи, публікаційна активність, наукометрична присутність, патентна активність (с.81-82);

- систематизація структури ресурсного забезпечення процесу розвитку інноваційної інфраструктури з урахуванням позиціонування закладу за рівнями розвитку інноваційної інфраструктури та інтелектуального потенціалу дозволила сформулювати комплекс практичних рекомендацій щодо забезпечення його ефективності.

Практичне значення одержаних результатів полягає в узагальненні та розвитку науково-теоретичних положень, в обґрунтуванні методичних підходів і практичних рекомендацій щодо розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти. Обґрунтованість і достовірність положень дисертаційної роботи, отриманих висновків та рекомендацій автора підтверджується їх апробацією на 7 міжнародних науково-практичних конференціях та бізнес-форумах. За темою дисертації автором опубліковано 5 наукових статей у наукових фахових виданнях України.

Висновки і рекомендації, запропоновані в дисертаційній роботі, схвалені і впроваджені в практичну діяльність ТОВ «Соціальний

консалтинг «Параграф» (довідка №12/12-2023 від 12.12.2023), ТОВ «Квідо Роботікс» (довідка від 11.12.2023), а також у викладання дисциплін у Державному торговельно-економічному університеті (довідка №2292/22 від 19.12.2023).

У цілому вивчення дисертаційної роботи дозволяє зробити висновок про високий теоретичний і практичний рівні роботи, а також достовірність й обґрунтованість отриманих автором результатів.

Зауваження та дискусійні положення дисертації. Водночас із загальною позитивною оцінкою дисертаційної роботи можна зробити певні зауваження та зазначити такі дискусійні положення роботи:

- у дисертаційній роботі міжнародна діяльність визначена як один із ключових напрямів удосконалення інноваційної інфраструктури, тому доцільно було б додати до критеріїв оцінки інтелектуального потенціалу закладів вищої освіти такі показники, як цитованість, рівень залучення міжнародних програм фінансування (грантів);

- у моделях інноваційної екосистеми закладу вищої освіти (рис. 3.6, рис. 3.8, рис. 3.10, рис. 3.12, рис. 3.14), які запропоновані автором, слід детальніше охарактеризувати зв'язки між елементами, що позначені стрілками;

- до ключових учасників інноваційної екосистеми закладу вищої освіти (с.144) слід додати організації-грантодавці;

- у цілому, враховуючи детальних аналіз етапів розвитку університетів від 1.0 до 5.0, автору доцільно було б зробити висновок, на якому етапі наразі перебувають заклади вищої освіти України.

Проте зазначені зауваження жодним чином не знижують загальну позитивну оцінку роботи, а лише можуть бути предметом наукової дискусії.

Дотримання принципів академічної доброчесності. У дисертаційній роботі Калініченка О. М. порушень академічної доброчесності не виявлено, усі текстові запозичення мають відповідне

посилання на джерело.

Загальний висновок. Дисертаційну роботу Калініченка Олега Миколайовича на тему «Розвиток інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти» можна вважати завершеним кваліфікаційним науковим дослідженням, результати якого дозволяють вирішити науково-практичне завдання: забезпечити ефективність розвитку інноваційної інфраструктури закладу вищої освіти.

Дисертацію написано науковим стилем, матеріал викладений у логічній послідовності, висновки науково обґрунтовані та підтвержені результатами досліджень. Робота відповідає встановленим вимогам відповідно до «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 22 січня 2022 року №44. Калініченко Олег Миколайович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 – Менеджмент.

Рецензент:

доцент кафедри сучасних

європейських мов

Державного торговельно-

економічного університету,

кандидат філологічних наук, доцент

Наталя ТЕСЛЕНКО

Підпис *Калініченко* *Каліні* засвідчую
Начальник відділу кадрів _____
К. Шевченко